

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis
officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De satisfactione que est tertia p[ar]s p[oe]nie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

eucharistie

filiorū opp̄ssio: coitus cū moniali, celebrās i altari nō h̄secrato. Itē mulier coiens cū religioso vel celebrās sine sacris indumentis: vel sacerdote. Itē vulnerās p̄rem vel omittēs aliquod indumentorum: ut st̄m̄. Itē deflorās v̄gine vi op̄ lā vel manipulū. Itē celebrās nō pressā. Itē baptizās p̄p̄ia filia sine ieiunio. Hoz at pnie pomū tarate necitate: vel tenēs eā ad confirmationē ferū p̄icitum. Alij rō casus p̄one. Itē fractoz voti simplici. Itē ter istos sūt de auctoritate plebanorū. H̄bēs votū simplex castitatis. Itē intrās religionē iniq̄a uxore post copulā carnis. Item hereticā prauitatem tenens quo ad p̄cūm̄ tñ.

Silr simoniae q̄ ad p̄ctūm̄: q̄ ir/ regularitas hm̄oi p̄tinet ad papā. Itē celebrās corā excōicat̄ solēni/ rie illate recōpenſatio fm̄ iusticie ter in ecclia q̄ ad p̄ctūm̄ tñ: s̄ q̄ ad eq̄ilitatē vel q̄ntitatē. Et intellige irreḡularitatē p̄tinet ad papā. Itē eq̄ilitatem p̄p̄iōis r̄ nō q̄ntitatē, p̄mor̄ p̄ saltū ad sacros ordines. Silr Anf. in lib. Lur dēbō. dīſ/ Itē ordinat̄ ab alieno ep̄o sine li/ fuit satisfactionē dicēs. Satisfactionē, p̄p̄ij. Itē luxurians in ecclia ctio est dco debitū p̄ut ē honores h̄secrata. Itē coiēs cū iudea v̄l'pa impēdere. s. rōne culpe p̄missc. Et gana. Itē concipiēs a nō viro suo iste diffōnes sunt satisfactionēs p̄ut quē vir credēdo filiū suū p̄stituit est medicina p̄teritorū p̄ctōrū: r̄ p̄ eū i heredē in p̄iudiciū aliorū. Itē seruatio futurop̄: s̄ p̄ut ē p̄seruati/ p̄curās aborsum vel sterilitatē in tio futurop̄: s̄ p̄ut est p̄seruario & se vel in alio. Itē h̄bēs sp̄osalia p̄ culpa dimittit sic fm̄ Aug. Satisfactionē m̄imoniū cū aliq̄ marito m̄r̄ factio ē cās abscidere p̄ctōrū: r̄ co/ posito h̄ctū. Itē sciēs celebrās in rū suggestiōib⁹ aditū n̄ indulgere: ecclia inēdicta q̄ ad absolutionē. Circa qđ sciēdū q̄ b̄z Bon̄, vbi p̄cti: s̄ q̄ ad irregularitatē ad pa/ s. sine charitate n̄ poss̄ se bō p̄p̄a/ papā. Itē sortileg⁹: incātator: ne/ re ad habēdā charitatē r̄ faciēdāz cromantie: exp̄imētator. Itē sciē satisfactionēz: exq̄ ip̄ossible ē sine ca/ ter excōicatos r̄ manifestos int̄di/ do placeret op̄a ē acceptari a dō/ etos/ vel etiā usurarios sepeliens. iō nec satisfactionē sine tali grā ē pos/ Itē clādestine m̄imoniū h̄bēs. sib̄l. Itē cōsulēdū ē penitētib⁹ q̄ Itē blasphem⁹ dei r̄ sc̄tōrū. Item cōz p̄q̄ia z ip̄is iūictā sine mortali incendiari. Itē piur⁹/ sodomita/ petō p̄pleāt. q̄r al's dē ab eis erigit adulē. Itē fornicās cū filia quam penā n̄lā satisfactionē factā i p̄ctō mor/ baptizauit vel ad confirmationē te/ tali t̄si soluit penā dbitā: n̄ tñ me/ nuit vel audiuit p̄fessionē ei⁹. Itē ret̄ grāz, vt dt doctor subtil̄, vbi ḡ

De satisfactionē q̄ ē tertia p̄s pnie.

Et at satif

De sacramento

q.j. sed o p̄ncipali. ar. iiiij. Sz si q/ placans. Unde subdit q si hō māras ut hō pagens p̄niām in pec/ gnā p̄tē satisfactionis adimpleuit cato mortali itez facta cōfessiōe d in mortali pctō: t postea itez pen illo pctō mortali: d̄z pagere de no teat d̄ pctō nouo/nō ē iterato ipo/ uo vel denuo istā p̄niām iam pa/ nēda p̄niā p̄ pctō p̄mo de q̄ satis/ ctā vel an reuiuiscat t valere inci fecit:lz extra charitatē:sz tm d̄ no/ piat illa p̄niā sic pacta in peccato uis pctis q̄ fuerūt cā q̄ ista satisfa/ mortalī: exq̄ iam post confessionem ctio fuit mortua. Et banc definiā/ scđam erit in charitate t ḡa. In tione sequit̄ Joā. Parisieni. ibidē. H̄ sunt doctores diuersi. Nam san. q. v. dices/ t dans huius dicti rō/ ctus Tho. p̄ma facie dt/ q̄ noviū nē satis p̄uleram. Quia exq̄ extra/ fican̄ nec valēt ad satisfactionē il charitatē sufficit satisfactionis inuo/ loz pctōz p̄ q̄b̄ agunt̄: nec ēriam lūtaria ad p̄niām pcti. multo ma/ ad meritū vite et̄ye. Dic tm q̄ satis ḡis satisfactionis voluntaria d̄z suffice/ factiōes ille q̄ relinquit̄ post se es/ re. Exemplificat ip̄e. Si alicui offē/ factū: post q̄b̄ act̄ trānit nō optet q̄ denti regē: offense reḡ correspōde/ reiterant̄ vt ieuniuū Dīmittit p̄ se at p̄cise fm̄ legē man̄ abscisio: si/ debilitationē corporis. Elemosyna isti in iusto abscindere manus sa/ relinqt̄ post se diminutōnē substātis patiſ: t intātū suffic̄ regi q̄ fm̄/ tic. Ille hō q̄ nō relinquit̄ post se iusticiā nō d̄z vltiorē penā exige/ effectū/optet vt reiteren̄/ vt ē ora re: t tm nō recipit eum in ḡam v̄l/ tio. Ex his p̄z q̄ ieuniat p̄ pctis amiciciā. Multo aut̄ maḡ suffi/ ex̄tes in mortali pctō nō debet v̄l ceret p̄ punitione culpe si aliquis si/ tra ieunare vel el̄yndare: si q̄ bi debitaz infligeret: nō ēt̄ i ḡa/ orant in pctō ex̄tes tenent̄ repete vel amicicia illiū iudic̄ offensi. Ex/ re horas t supplere eas/ t istā op̄i q̄ sequit̄ q̄ si tal̄ ppter nouū pctm̄/ nionē approbant doc̄. Doctor tm dānare aq̄b̄ copleuisset totā pe/ subtil̄ fauorizat pctōib̄ dices: q̄ nitētiā sibi impositā: puniret̄ i ifer/ q̄ vere penitet: t recipit satisfactionis no tp̄ alr̄ pena sibi corrūdente: q̄ n̄/ nē d̄ignā sibi ab ecclia impositā: fuit h̄ soluta/ t p̄ tps̄ aliqd̄ n̄ pumi/ clauē nō errante: q̄ntūcūq̄ peccet r̄c̄ amplī tali pena: s̄c̄ dicimus d̄/ postea t recidiuet/nunq̄ tenebit: veniali/q̄ moriēs in veniali sum̄/ nisi ad illā vnicā satisfactionē ad/ cū mortali nō puniret̄ et̄nalr̄ p̄ ve/ implendā. Etsi ea impleat in ch̄/ niali:sz tp̄alr̄/ p̄ mortali & o et̄nal/ ritate: melī ē/q̄ n̄ tm̄ soluit penā: ter. Hec doctor subtil̄. Sūt aut̄/ sz etiā merec̄ grām. Sz si impleat tria op̄a satisfactoria. s. elemosyna/ p̄niām voluntarie extra charitatē: ieuniuū/ t oīd̄. Per ieuniuū intelli/ soluit qdē penā: sz nō merec̄ grāz: qm̄ omnia carnē affligentia: t/ q̄ nō ē satisfactionis recōciliās: neq̄ sunt macerationes: afflictioes: fla

penitentie

gellationes: et peregrinationes. Per dicit Tho. ubi s. dist. xv. q. iiii. ar. ij
elemosynas omnia opera misericordia. Et huius etiam sepius esset predicandum
die corporalia. Per orationes omnia paupib[us] defectuosis ne deficeret
opera spiritualia misericordie. Per et desperaret de peccatis videntes se
ieiunia homo reuocat a concupisi[n]e, impotentes ad pagendu[m] p[ro]niu[m] eis
scen[er]ia carnis: per elemosynas a iniuncta. Si[us] diues q[uod] lapsus est
concupiscentia oculorum: et per orationem p[ro]pter carnis: si adeo delicatus est q[uod] non
a supbia vita. Per ieiumu[m] ordinari velit ieunare; nec maceratores car-
bo ad seipsum: per elemosynam ad proximum subire: vel presumptio est q[uod] si si-
xim[us] et per orationem ad deum. Per h[ab]i imponeret abijceret eam: et ita
ieiumu[m]: fit satisfactio de bonis coram nouo peccato peccaret: iudi-
poralibus: per elemosynas de bonis candalis est ad orationem vel elemo-
temporalibus: et per orationem de spirituali syna: et imponendum est ei quod libenter
libus. Quod autem singula istorum cum sint accipit: et quod credere p[re]seuerari ad
gulis peccatis appropriant, propter conimplere. immo si nullam vellet acci-
uenientiam: tamen quodlibet illorum per p[ro]pter carnem et h[ab]eret displicentiam
quolibet peccato satisfacere potest sed de peccato: et firmu[m] positu[m] non peccat
Tho. Dicit enim doctor subtilis. q[uod] di vel abstineendi non est remitted[us] va-
l. Secundum principali articulus. q[uod] taliter corre- cuius et absoluendus ne cadat in de-
spondentia nec est ergo nec non speratione: sed intima est p[ro]pria ei q[uod]
cessitate in singulis casib[us]: sic patet est per peccatis illis imponenda: et per eas
in paupib[us]. Nec paupiri est ergo in se vel in equalente studeat adi-
nec necessarium iniungere aliquod isto plerique: alioquin soluet ad plenum in pur-
ru si est insufficiens ad ea: ut si est paup[er] gatorio. Hec sententia satis conso-
per quod nutrit labore: et quod die non labo- nat dictum Christi Mat. xiiij. et Isaie.
rat caret victus: tamen ieunaret imponitur. ubi dicitur: Arundine quassata
tens redderet ad labore. Nec oratio non prouferget: et lumen fumigans non ex-
ni vacare potest labore lassatur: vel a tingueat. Arundo quassata est peccator
fortior nec elemosynis. Iste in iuuenientia tentationibus et peccatis:
genitum est: ut istum labore subeat in re: et lumen fumigans est lumen nimis hu-
missione peccatorum: iterum illud ad hunc modum: tamen habens aliquod sub igne cha-
finem referre: saltem quasque occurrat si ritatus: habet extinguit per duriciam sacer-
bi opportunitas aliquam aliam satisfacti dotis: sed cum ad aliquod minus diffi-
cile soluedi. Ex hoc dicto habes quod tunc obligatur: tunc non extinguitur. Sed
hoc peccator libenter sustinens defectus dicatur sibi quod oportet cum habet libenter pe-
ccatales et labores a deo in eum promis: nam non soluere: et quod faciat tantum pe-
ccato vel tribulationes/ satisfacit per iumentiam quantam habet: per peccatis redi-
illa per peccatum: ex quo sentit et aliter dicitur: alias acrior alibi ab eo erige/
satisfaccre vel penitere non potest. Ita tur. hec Scotus. Dicit Petrus de

F.

De sacramento

tha.di.xv. et Tho.abide. q.ij. q. al q.ij.hoc ipm. et c. seqniti. et xxij. q. j.
ter p altero pot satisfacere si est in
charitate: qn ille cui iniuncta est pe
nitentia ea explere comode no pot:
et hoc quantum ad absolutione debi
ti. sed quantum ad excisione car. pec
catorum precedentium: et in quantum pena
est medicina p petis: viuis no pot
satisfacere p altero. Dic tu Tho. ex
nullus d. pmittere satisfacere per
alium: nisi apparuit defect corporalis
vel spialis: p quem no sit pmpt ad
portandum onus penie. Dic tu d. est
q bis q satisfactione p se aliis im
ponit: q si ambo negligentes fue
rint ambo punientur: viuis p peto p
prio: alt p omessa satisfactione ad
qua se obligauit.

De penitentiis iniungendis fin
canones.

Estat mīc d

penitentiis iniungendis fin
canones tarat. Circa qd
principaliter est videndum: qz pnie
sint arbitrarie: vt dicet. j. tñ i pub
licis petis seruande sunt tarate p
canones: z debeat haberi suspect
ad circumstantias criminis: et ad q/
litatem et quantum personae digni
tatem officii/paupertate/debilitate
et. Et tñ no ignoram pnia tiras
tas cu rpus incurrit imponen
das: notande sunt aliqu regule: que
canones pniales ab aliis appellan
tur. Primus canon: q p quolibz
mortali peccato penitentia septem
annorum est iniungenda, vt. xxij.

c. pdicandum. in glo. et lxxij. dist.
pbyter. Et ro est: qz sic p peccatum
mortale septiforme grani spissans
et amissimus: sic etiaz eas p septem
annos regram. Hoc tñ verum est p
publico et graui peccato: penitentis
circumstantias. Secundus: si pbyter fue
rit publicus fornicator. et annis pe
nitentia inclusus sacerdotio induitus. tri
bus mensibus continens a vespa ad
vespam pane et aqua utrak exceptus di
bus domini et festi uis: qd annis ex
pletus pot eum episcopus ad presulum re
uocare statum: de quo multum h. b.
xxij. dist. c. pbyter. qd non scpsip
pter tedium epoz q in hoc sunt re
missi: et potius ad penam pni. Ter
tius: sacerdos cognoscens filia sp
ritualiter. s. quam baptizauit. vel co
fessione audiuit. xij. annis penite
at. episcopus vero. xv. annis penite
at. Miseris si vero est soluta: tradenda est reli
gioni rebz suis paupibz erogatis.
xxx. q. j. si quis sacerdos. Et sic p
ut dicit glo. in. c. pdictio q magis
peccat sacerdos cognoscens filiaz
spialem q alterius uorem. qz p
h imponit pnia. xij. anno. Quar
tus: si quis in natura peccat: si cle
ricus est deponit. vel ad religionem
recludit. si laicus exercitat: donec
peniteat. Penitentia autem sua est
septem annos. Et idem est pince
stu. xxij. q. ij. bipm. et c. sequenti.
Quintus: sacerdos qui inest cl
destinis nuptiis sive bannis/tribu
annis suspendit. de clandestina de
sponsa. cu inhibitio. c. j. Sextus: si